

LISTEK.

Národna knjižnica. Tiskar Dragotin Hribar v Celji je oživil »Narodno knjižnico«, katere prvi zvezek (roman »Pobratimi«, spisal dr. Josip Vošnjak) je izšel že pred nekaterimi leti. »Narodna knjižnica« bode izhajala v zvezkih po 7 do 8 tiskanih pól obsežnih ter bode prinašala najprej izbrane dramatiške in pripovedne spise našega odličnega in priljubljenega pisatelja g. dr. J. Vošnjaka. V svojem drugem zvezku priobčuje dramo v petih dejanjih, »Lepo Vid«, ki se je na konci minule gledališke dóbe predstavljala v ljubljanskem gledališči in uspela v obče povoljno. Gospod pisatelj je sedaj pred tiskom pre naredil nekatere posamičnosti, in reči moramo, da celotnemu vtisku »Lepo Vid« ne na kvaro. Pred dramo čitamo lepó in toplo pisan životopis dr. Vošnjaka iz peresa g. dr. P. Turnerja, za njo pa národno pesem jednakega imena iz znane Korytkove zbirke z napevom vred, kakeršen še živi po Krasu. — Prihodnji zvezki »Narodne knjižnice« bodo obsezali nastopna dramatiška dela dr. Vošnjaka: dramo v petih dejanjih »Doktor Dragan«, veselo igro v treh dejanjih »Pen«, veselo igro v enem dejanji »Svoji k svojim«, veselo igro v dveh dejanjih »Ministrovo pismo«, veselo igro v treh dejanjih »Ženska zmaga«, dramatiški prizor v dveh delih »Pred sto leti«, igro s petjem v štirih dejanjih »Premogar« in veseloigro v enem dejanji »Resnica oči kolje«, vmes pa nekatere izbrane pripovedne spise. Prav ugaja nam, da skoro dobimo zbrane spise našega zaslužnega rodoljuba in pisatelja dr. Vošnjaka, in iskreno želimo, da bi slovensko občinstvo pridno sezalo po njih. Zunanja oblika drugemu zvezku je ukusna kakor vse izdaje Hribarjeve tiskarne, cena primerna. Mehko vezan izvod stane 1 krono ter se dobiva pri založniku v Celji in pri raznih knjigarjih. — Naš list bode o Vošnjakovih spisih svoje dni priobčil še posebno izvestje.

Barvaste črepinje. Zbirka povestij in pesmij. V prozi češki spisal J. Vrchlický. Preložil J. Skalar. V Ljubljani. 1893. Založil in prodaja Janez Giontini. 85 str. Cena 30 kr. — Celotnega dela Vrchlickega doslej še nismo imeli v slovenski književnosti, zato nas je g. Skalar (pseudonim dobroznanega pisatelja in sotrudnika našemu listu) jako razveselil s svojim prevodom „Barvastih črepinj“. Knjižica obseza šestnajst črtic in povestij genialnega češkega pesnika in pisatelja, ki se od prve do zadnje ponašajo z mojstersko tehniko. Prevod je dovršen.

Petdesetletnica »Novic«. Dne 5. m. m. je minilo petdeset let, odkar je dr. J. Bleiweis izdal prvo številko svojih »Novic«. Uredništvo je v proslavo tega dne priredilo slavnostno izdajo, v kateri se s politiškega, kmetijskega, obrtnega in književnega stališča opisuje petdesetletno delo teh znamenitih novín slovenskih. Govorč o literarnem delovanji, pravijo »Novice«: »V minulih petdesetih letih se je nagrmadilo v našem listu toliko temeljito pisanih znanstvenih, pa tudi leposlovnih sestavkov, da moremo reči, da dobro ne pozná slovenskega slovstva, kdor ne pozna »Novic!« Resnične besede, katerim dodajamo samó željo, da bi »Novice« tudi poslej takisto vztrajno delovale za prospéh našega naroda in v odmerjenem področji v prid naše književnosti!

Skladbe Miroslava Vilharja. Popevke pokojnega mojega očeta Miroslava Vilharja se že davno ne morejo nikjer več dobiti. Mislim, da je zbirka, katero imam jaz po njem, sploh jedini popolnoma ohranjeni eksemplar. Kolike vrednosti so te popevke, najboljši je dokaz to, da so malone vse že svojina slovenskega in hrvaškega národa in da so nekatere (n. pr. „Po jezeru“, „Mila lunica“) svetovnoznanе.

Da se te popevke ne pozabijo in da se v grlu národovem preveč ne razidejo od svoje prvotnosti, odločil sem prirediti novo izdajo in jo urediti takó, da bode z jedne

strani popolnoma odgovarjala intencijam in mislim pokojnega mi očeta, z druge strani pa tudi zadoščala duhu sedauje moderne glasbe.

Kakor je znano, bil je pokojnik samouk v glasbi, pa je svoje popevke dal napisavati drugim, ki pa večinoma niso popolnoma umeli pravega duha njegove popevke. Jaz, ki sem slišal očeta samega popevajočega njegove pesmi, čutim se pozvanim in tudi obvezanim, podati národu svojemu te popevke v tistem duhu, v katerem jih je avtor res zamislil. Ako torej slovenski narod želi imeti glasbena dela Miroslava Vilharja v novi, po meni urejeni izdaji, naj me blagovoli podpirati pri tem podjetji, zakaj brez njegove podpore bi nikakor ne mogel zvršiti svoje rodoljubne, pa tudi sinovske dolžnosti.

Knjiga bode stala 2 gld., a more se tiskati samó tedaj, ako se oglasi dovolj predplačnikov. Obračam se torej na rodoljube in prijatelje nepozabnega pokojnika, zlasti pa na vsa rodoljubna društva, osobito pevska, da mi pomorejo zvršiti to delo. Naročnina naj se mi pošlje najkeseje do dné 15. avgusta. Ako bi se dotlej ne oglasilo toliko naročnikov, da bi bili tiskovni troški pokriti, povrnila se bode vsakomur doposlana naročnina.

V Zagrebu, dné 10. julija 1893.

F. S. Vilhar.

»Slovenska stenografija«. O Bezenškovi stenografiji, katero je pred nekaj meseci izdala »Matica Slovenska«, prinašajo praški »Těsnopisné listy« jako pohvalno oceno; takisto laskavo se je izrazil o nji nemški »Correspondenzblatt des königl. stenographischen Instituts zu Dresden«, ki je posvetil stenografiji pri južnih Slovanih poseben članek. — Bodi pri tej priliki še omenjeno, da je prof. Bezenšek nedavno priredil v Plovdivu tudi tretjo popravljeno izdajo bolgarske stenografije. Naš list utegne kdaj pozneje še govoriti o jugoslovanski stenografiji v obče in o domači slovenski posebe.

Spominska slavnost Vodnikova na Koprivniku. Dné 27. t. m. se bode praznovala na Koprivniku stoletnica koprivniške fare in zajedno se bode odkrila spominska ploča Valentinu Vodniku, nje prvemu duhovnemu očet. Vzpored je določen takó-le: 1) Ob 10. uri dopóldne vzprejem došlih gostov na Koprivniku; 2) ob 1/2 11 uri cerkveni govor č. g. *Janeza Ažmana*, župnika gorjanskega, in potem slovesna sv. maša, pri kateri pojó bohinjski pevci; 3) po sv. maši slavnostni govor g. prof. *Fr. Levca* in odkritje spominske plošče, 4) skupni obed; 5) popóldne ob 4. uri odhod na Bohinjsko Bistrico; 6) v ponedeljek izlet k Savici. — Posebna vabila se ne bodo izdajala. — Obed oskrbí g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Bohinjski Bistrici. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, naj pošlje g. Bevcu vsaj do dné 18. t. m. 1 gld. 50 kr. Slavnost se bode vršila pri vsakem vremeni.

K obili udeležbi uljudno vabi

odbor.

Prešéren v nemškem prevodu. (Konec)

Oči bílé . . . (sic! V izvorniku: Oči bílé . . .)

Mein Auge folgte ihr, kam ihr entgegen,
 Mein Mund sprach nur von ihr, der tugendsamen,
 Schrieb meine Hand, so schrieb sie ihren Namen,
 Und schritt mein Fuß, so war's auf ihren Wegen.
 Doch ich verbot's: da bargen sich die Blicke,
 Es liess der Mund die süße Rede bleiben,
 Die Hand den lieben Namen hinzuschreiben,
 Der Fuß wich scheu vor ihrem Weg zurücke.